

waar
het
zo
als
schone
was

WAGENAAR VAN CO
25

mijn

zus

lief

straalt

de wereld in

jij maakt

zin

Kan je alleen iets zoeken als je het ooit gekend hebt, gehad hebt, vergeten bent, kwijtgeraakt? Kan je iets onbekends zoeken? En dan, wat is 'van jou' of wat vormt het begin van zoeken?
Als ik iets zoek, dan vrijheid.

Tijd was

Tijd as

Tijd is

De tijd maakt van alles verhalen. Dus pakken we de verhalen weer op, stoffen ze af nadat de jaren gewoon voorbij zijn gegaan. Nu is een stok in de grond. Al was het ter oriëntatie. Wagenaar van Co bestaat 25 jaar; we maken als baken een krant, omdat ook een dag duurt.

Over wat ons bezig hield, houdt, wat we van plan waren en zijn. Alles door elkaar, een beetje zoals we de wereld om ons heen ook beleven; in smaken, beelden, geuren, woorden, structuren, kleuren en naast, op, in en overal altijd; gevoel.

dan ' s - Annalinda (Foto)

Sasja

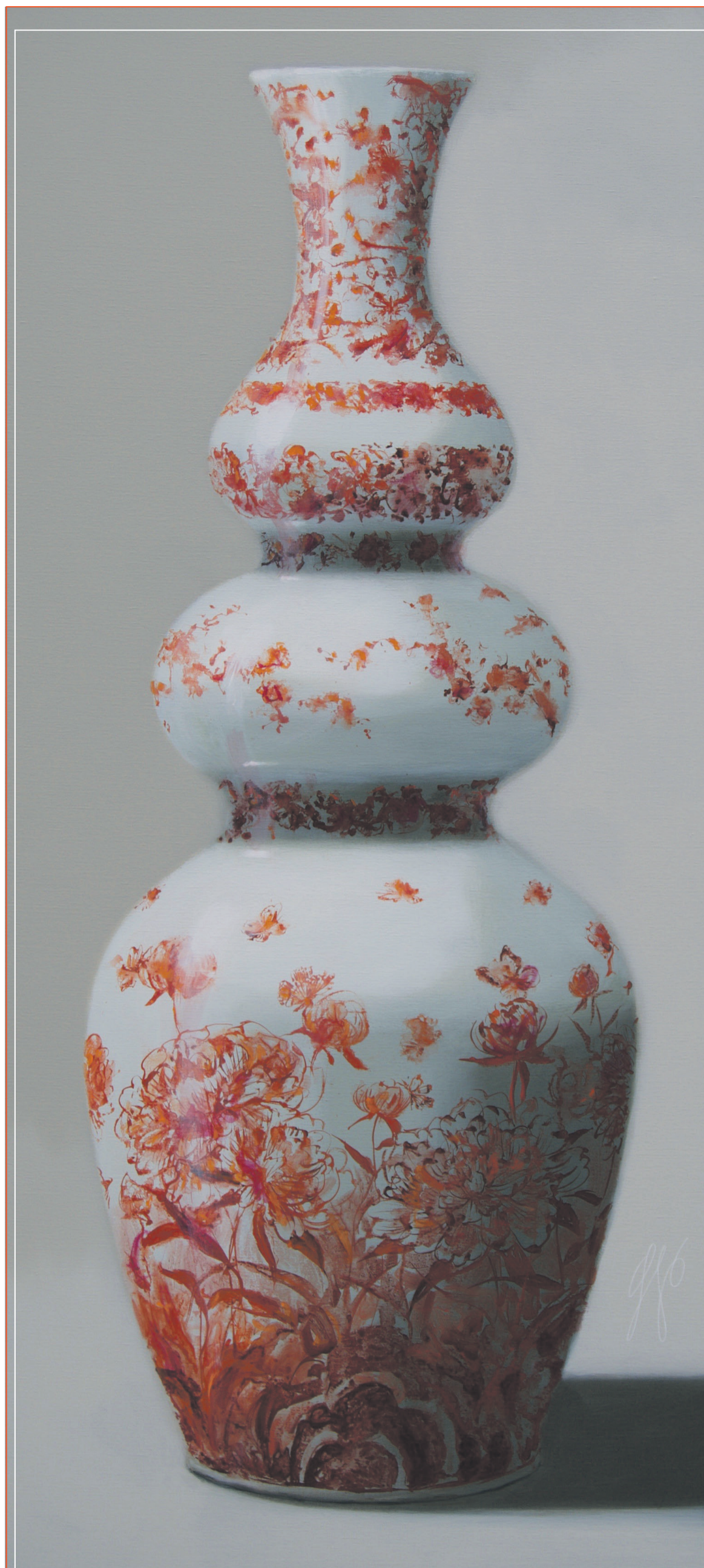
Mijn werk gaat over de tijd en de stilte die ontstaan vanuit de schaduw van mijn stillevens. Eenvoudig, wezenlijk gekozen voorstellingen. Het toont de combinatie van een realistische weergave met de zichtbare werkelijkheid van verf op doek. Het in zich verbergende zoekt licht, vindt licht. De schoonheid of het verdriet is duidelijk. Waar los, onscherp of in het donker. Een zoektocht naar werkelijkheid en levensechtheid, zonder al te scherp te zijn. Het oog en de afstand doen dat. Overtuigend zuiver moet het zijn.

Kijk.

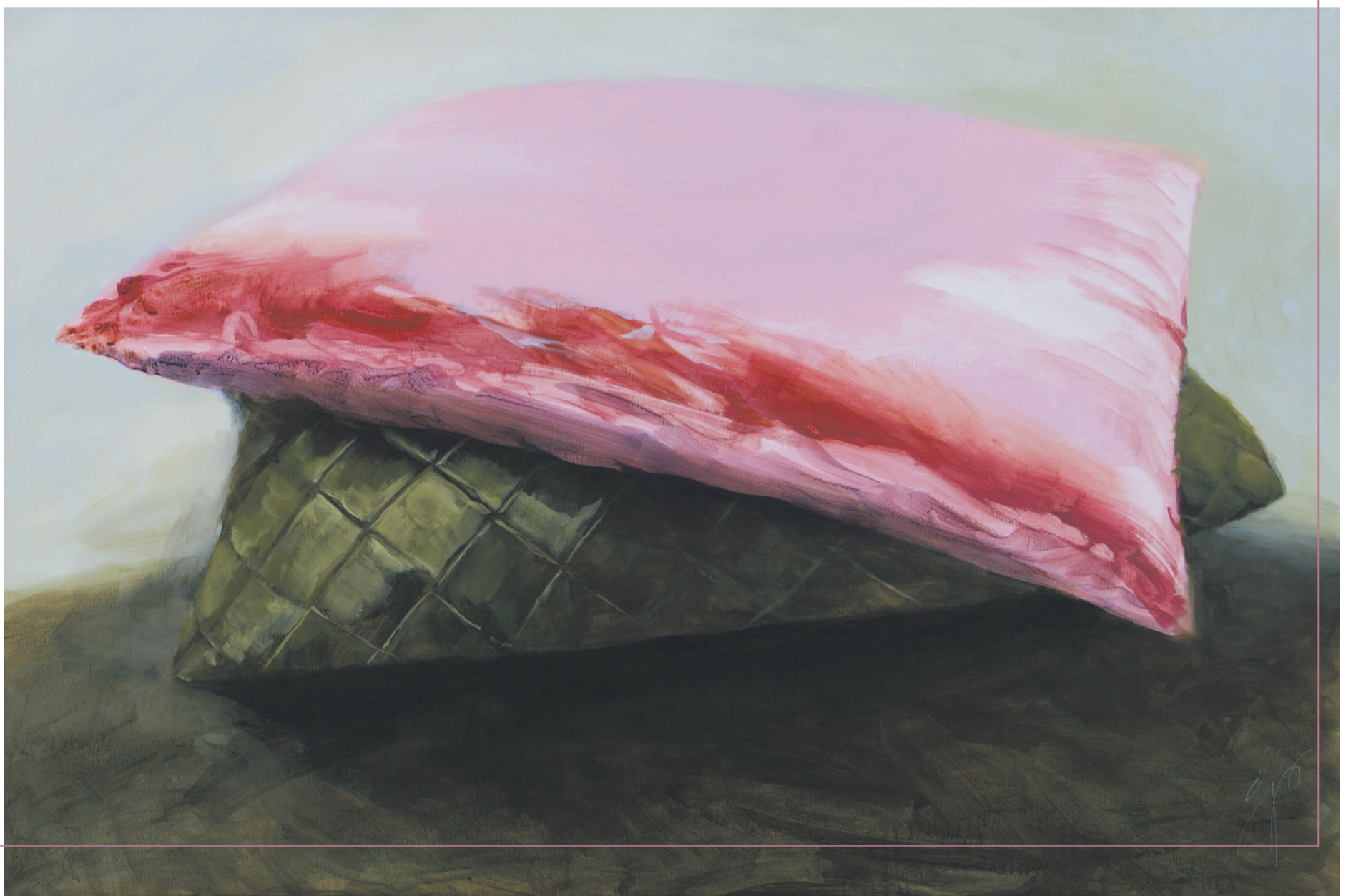
In meer talen dan alleen het Frans heet het *nature morte*; de natuur -laten we zeggen 'de realiteit'- tot staan gebracht. Dood.

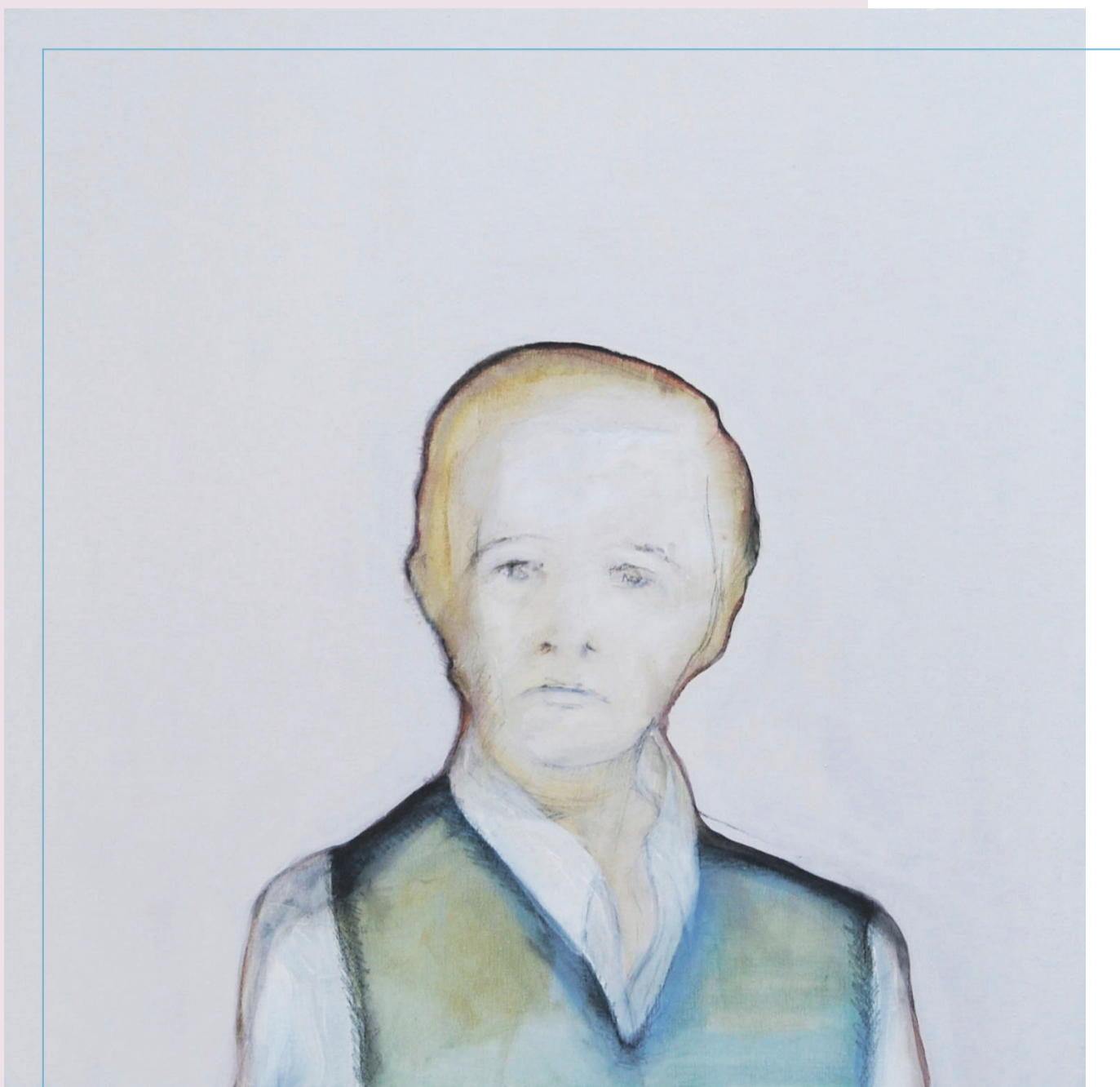
Onze taal lijkt meer mededogen te kennen voor al die prachtige pogingen om het bestaan in beeld te brengen, om ruimte te bieden aan alle concentratie die nodig is om elk detail volledig op te nemen; Stil. Leven.

Chinese vaas - Sasja (Acryl op doek)

Wherever I lay my head - Sasja (Acryl op doek)

Michael - Jeroen (Mixed media op doek)

In den beginne - nu, 25 jaar geleden - maakten Annalinda en Sasja kindermeubels voor onder andere Bam Bam, de kindwinkel in het Magna Plaza Amsterdam. Daar op zolder hadden ze ook hun eerste atelier, met een klein zolder-raampjesuitzicht op het Paleis. Atlas.

Toen een wat groter atelier in de Staatsliedenbuurt, op een hoekje aan de Groen van Prinstererstraat. Spannende buurt nog, zonder kachel, dus veel opwarmen bij café de Tramlijn. Alle soorten mensen, alle culturen van alles. In ieder geval veel burens die langs komen voor koffie. Heel gezellig.

Daarna een atelier in een bedrijvencomplex aan de Haarlemmerweg, het Da Vinci-huis. Bedrijvencomplex. Veel groter en steeds serieuzer. Maar ook steeds drukker in de toch al drukke stad

Dus op zoek naar iets stillers en dus op pad, rondrijden in de Haarlemmermeer. Kijken of er misschien een plekje te vinden is om buiten de stad te kunnen werken. Thuisgekomen met grote dromen, maar dromen zijn het en lijken het te blijven.

Op nieuwjaarsdag 2000 is Annalinda onderweg naar het strand in IJmuiden. Aan de linkerkant van de weg staat een heel grote, geweldige schuur waar zo maar zowaar een bordje TE HUUR opduikt. Aan Sasja verteld en een afspraak met de makelaar gemaakt. Op het hekje zitten ze, verliefd op de plek en op de schuur. [Ook de sneeuwklonjes knikten. Ja!](#)

Een collage gemaakt vol ideeën om alle plannen duidelijk te maken en na een paar weken kwam het ok. En zo huurden ze de schuur. Alsof ze in Frankrijk werkten. Met een grote, stille binnenplaats, vervallen schuurtjes rondom. De schuur is heel groot en hoog met een container erin gebouwd bij wijze van kantoor. Met een keukentje, een werkplaats (daar waar alleen verwarming is) en een massieve, immens open ruimte. Helemaal aan het eind van de schuur ligt een oude aardappelopslagplaats, met een grote schuifdeur. Daar komt het atelier van Sasja.

Het is prachtig. Maar toch ook een beetje veel te groot voor hun tweetjes. En dan is er - in overleg met Spaarnwoude - opeens die andere ruimte, 700 meter verderop. Een mooie oude vlasschuur, gelukkig wat kleiner en heel mooi. Het lijkt een beetje op een kerk.

Vroeger was het de plek en het atelier van de kunstenaar Frans de Wit. Hij maakte grote metalen beelden. Op het grasveld voor de schuur staat er - in herinnering - nog een.

Na al de kinderbedden en -kasten, lampjes en andere mooimakerij, maakt Sasja steeds meer schilderijen. Vanaf 2005 is de omslag compleet.

Zij maakt werken voor verschillende galeries en kunstbeurzen in Europa. Annalinda begint. Jeroen komt erbij. En zo wordt de schuur een expositieruimte met werken van Sasja, Annalinda en Jeroen. Met speciale exposities, af en toe muziek, poëzie, mooie films, diners. In alle rust en ruimte, die ze graag delen met iedereen die langskomt of overvliegt.

*Wat geleerd moet
worden herhaalt zich.*

Ode - Sasja (Acryl op doek)

Draagkracht - Annalinda (Koper, tin, katoen)

herinnering - Annalinda (Foto)

een sprookje
(uit 'Voor altijd')

Een man, die woonde in een huisje kleiner dan dat van Socrates, verborgen in een aanzwellend bos, bewaarde vanaf het moment dat hij een pact met een speelse duivel sloot, angstvallig het stilzwijgen. Hij neuriede, floot, zong bij gelegenheid en hij was alleen, maar zelfs alleen durfde hij het woord niet te richten tot hert of eik. Ook al zouden ze hem niet kunnen verstaan, zijn schroom maakte hem ootmoedig naar alles wat het geval was. Zolang hij het bij melodieën hield, ontliet hij de schaamte genoeg om zich berustend te kunnen richten op zoiets als het zonlicht op zijn huid, de geur van het mos of de optrekkende kou bij het vallen van de avond. Maar bij elk benoemen stokte zijn adem en nam zijn hart een voorsprong op het onvermijdelijke. Hij zou ook niet hebben kunnen zeggen hoe lang hij er nu al was.

Op een kwade dag had zijn geliefde zonder vooraankondiging of enige gepaste empathie zijn hart met twee gerichte, kille ingrepen in vier stukken gebroken. De zon had geschenen op die dag als alle anderen en toen hij wakker werd lag zij op haar zij naast hem terwijl ze hem wie weet hoe lang al bekeek, observeerde. In zijn luie, uitgestrekt ontspannen ontwaken wenste hij haar goedemorgen en vroeg hij of ze goed geslapen had. Zij antwoordde dat ze het zat was en dat ze vandaag nog zou vertrekken. Verdwaasd probeerde hij vat te krijgen op iets in het al dat zo plotseling alle kanten uit bewoog. Alles om je heen, had zij geschreeuwd, alles om je heen, kijk dan godverdomme, alles om je heen leeft, is waar, bestaat gewoon, gewoon zoals het is. Het was allemaal zijn schuld, zei ze en ze verdween.

In zijn wanhoop verdwaalde hij, sprakeloos niet in staat ook maar de meest eenvoudige woorden te binden aan zijn gevoel en zijn wil haar te overtuigen dat zij zich moest hebben vergist en hem op onmogelijke gronden onrecht aandeed. Hij dwaalde mateloos tot hij in het woud de demon trof die zijn verhaal raadde en hem het woordenrijk gaf, in ruil voor iets dat hij toch niet meer dacht te bezitten. Vanaf die dag dichtte hij de waarheid woorden toe die haar sierde maar haar aan het oog onttrok. Wit werd sneeuw, zwart de nacht en als hij huilde verdronk hij. Alles werd zoals of alsof en zo raakte hij zo afhankelijk van de welwillendheid van alle mensen om hem heen, dat deze hem al snel meden. Eenzaam en vermagerd -want ook de bakker begreep hem niet meer- legde hij zich neer voor de drempel van het huisje, waar in de loop der tijd niemand anders aanspraak op maakte.

En zo leeft hij daar, fluitend naar de vogels, neurierend aan de stroom, tevreden met zijn bessen, zwijgend, talmend tot de woorden weer waar zullen zijn.

unsaid - Jeroen (Foto)

In het oude dorp zijn - zoals in alle oude dorpen - velen op een of andere manier familie, dichtbij of verderaf.

In dat oude dorp komt de naam *Wagenaar* veel voor en om enig onderscheid aan te kunnen brengen werd er gevraagd 'van wie je er een was'? Als dan Co de naam van je moeder is, dan ben je een *Wagenaar van Co*. Sasja en Annalinda zijn de dochters van Co. (En van Henk natuurlijk.)

Wagenaar van Co.

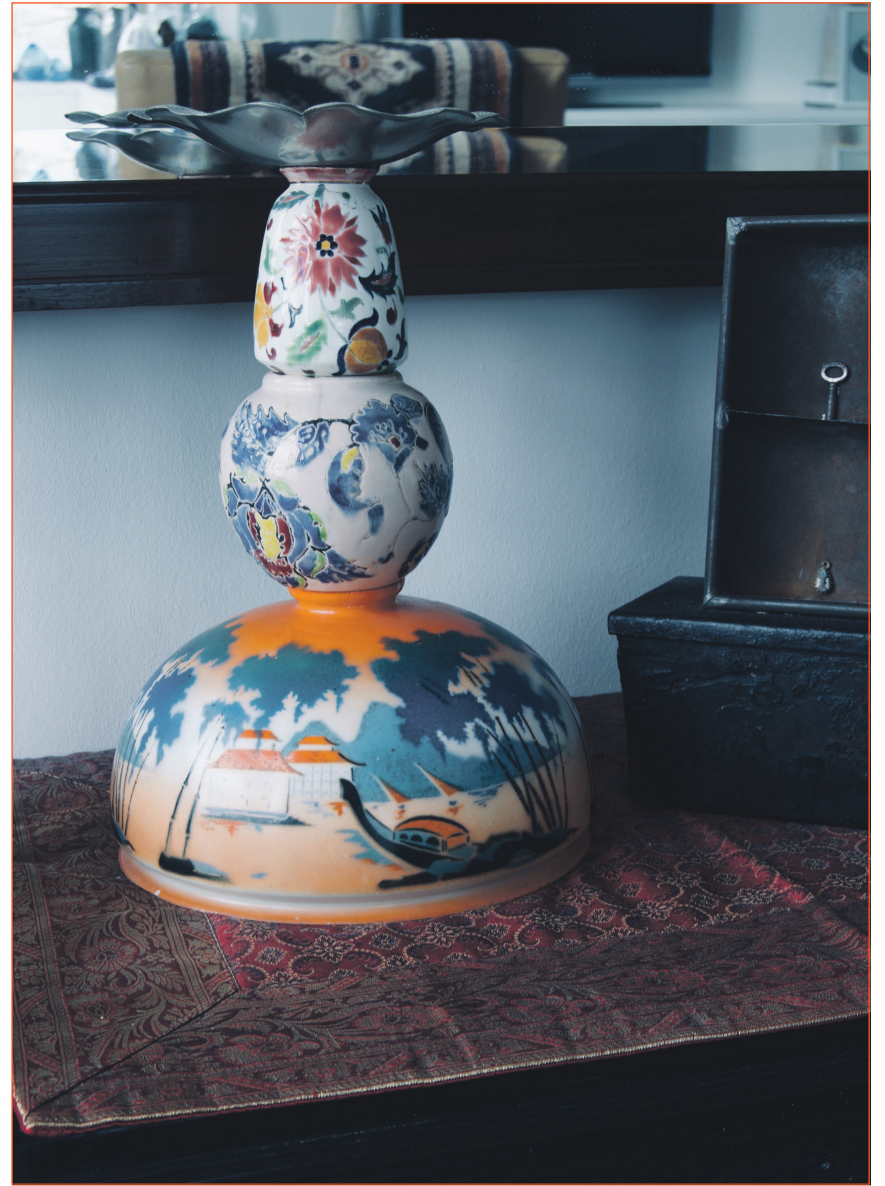
Op de foto Henk en Co aan het strand.
Daaronder de brieven die hij haar schreef tijdens zijn militaire dienst...

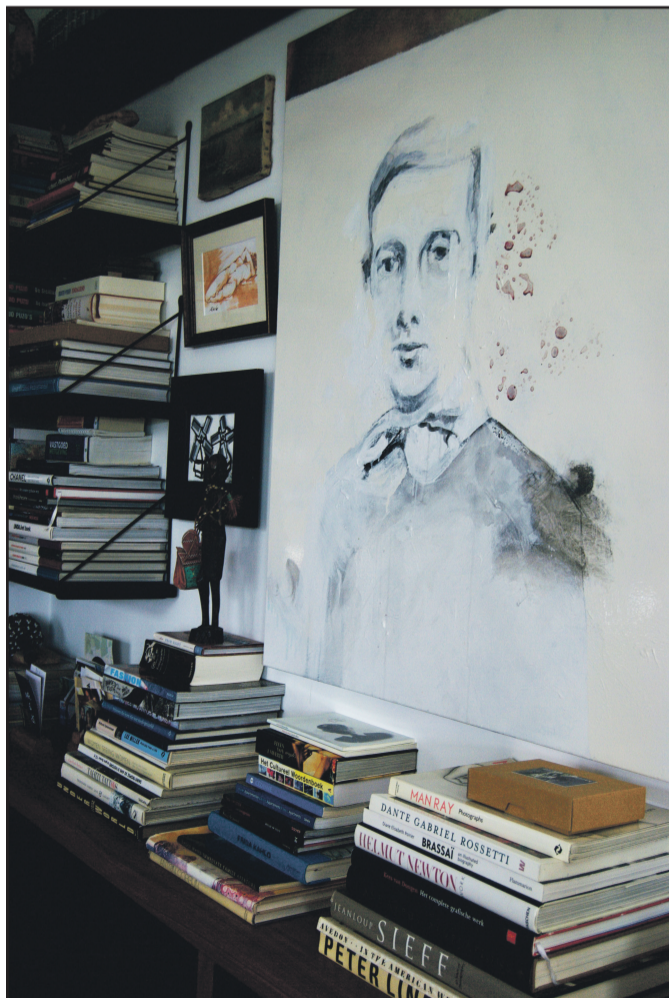
brieven - Annalinda (Foto)

Sasja bij Jan & Muriël

Annalinda bij Joke

Jeroen bij Rob & Jo

Sasja bij Pauline

We halen naar voren wat achter stond

Want er is voor en er is achter.

Dat is nu eenmaal zo; voor staat wat eerst wil. Toen de man die alles had aan de man die niets had vroeg wat hij voor hem kon doen, vroeg de sloeber aan de vorst een stap opzij te doen, omdat hij voor de zon stond.

Een werk wordt gemaakt vanuit een beeld of een gevoel of een idee dat gehoord wil worden. Iets dat ergens in het hoofd zat heeft zich naar voren gedacht en nu is het er. Het hangt aan de muur, vol in het zicht, de verf nog nat. Ook de kunstenaar is nog verrast. Er moet nog veel gekeken worden.

Een deel van die werken heeft vanaf het begin een vorse stem, luid genoeg om vooraan te blijven. Ze verhuizen van muur naar muur, maar uit zicht raken ze niet. Niets wordt ervoor gezet. Omdat tenminste iemand het zicht vrij wil houden.

Een ander deel vindt die stem niet gelijk, moeilijk of misschien wel nooit. De wereld verzamelt zich dan langzaam maar zeker tussen dat werk en het oog van de toeschouwers. Zo verdwaalt het werk in de opslag of op zolder of verdwijnt het volledig achter nieuwe lagen verf, onder nieuwe ideeën die naar voren zijn gekomen. Terwijl bijna alles wat niet door de kunstenaar zelf is verstoppt, alleszins het kijken waard blijft.

Voor u. Nu nog aan onze muren. Straks thuis.

Sasja bij Anya

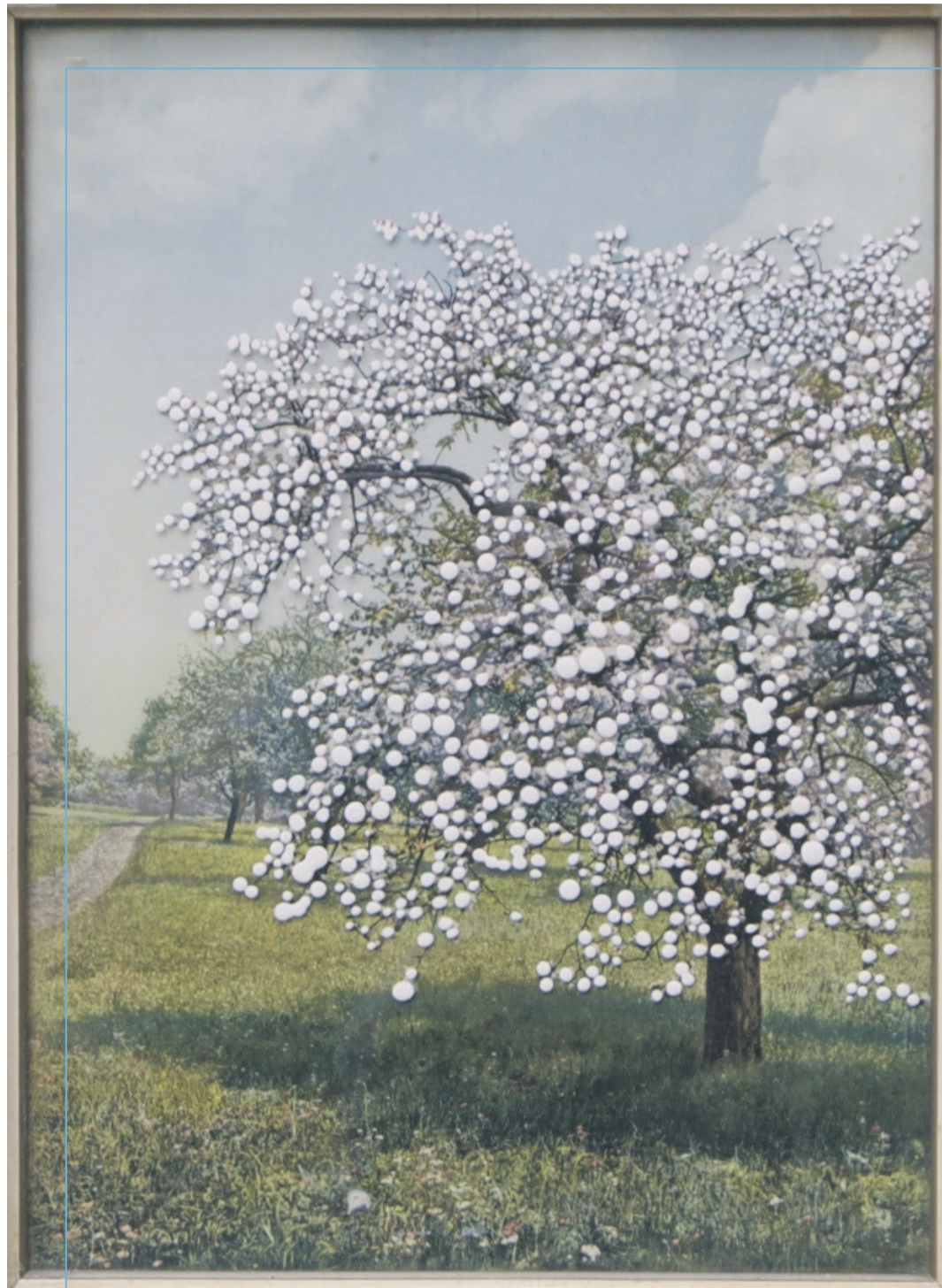
Jeroen thuis

Sasja bij Hans & Sylvia

Bloesem - Jeroen (Acryl op lijst)

We weten niet waarom Vermeer zijn schilderijen maakte. En dus gissen we, verzinnen we mooie verhalen; zou moeten, zou kunnen, wellicht, alsof. Vermoedens. Natuurlijk. En zolang we dingen aannemen bestaat er ergens zoiets als het ware, dat waar al speculerend noodzakelijkerwijs omheen moet worden gecirkeld, eindeloos misschien. Terwijl het ware natuurlijk gewoon aan de muur hangt.

zacht - Annalindca (Foto)

Ijdelheid - Sasja (Acryl op doek)

Annalinda

Na al het verzamelen, kijken en kijken, vinden de voorwerpen en woorden elkaar. Wil ik bepaalde voorwerpen fotograferen, een verhaal maken. De gedichten en werken passen bij elkaar. Zelf meestal stil, maar door de werken kan ik vertellen wat ik denk.

Wat ik vind, mag het zeggen...

Ogenshijn - Annalinda (3e druk)

Troost - Sasja (Acryl op doek)

droomthuis - Annalinda (foto)

vandaag
vieren
de touwtjes
in jouw
handen
bijna
los

Jeroen

Ik zeg er liever niets over. Niet uit dwarsigheid of om overdreven mysterieus te doen. Het is vrij eenvoudig, en dus ook een beetje saai; al die woorden doen de beelden geen goed.

Het hoort er tegenwoordig wel bij natuurlijk. We horen mensen graag praten, nee, we zien mensen graag praten. Ik denk dat er ook zat beeldend kunstenaars zijn die iets zinvol te zeggen hebben.

Ik doe mijn best om met elk schilderij opnieuw iets op zichzelf staands te maken, een ding dat autonoom kan bestaan. Over een jaar of wat ben ik er niet meer, en dan zwerven her en der die doeken nog. Dat vind ik een geruststellende gedachte. Niet dat ik voortleef in die doeken, maar gewoon, dat die doeken hun eigen geschiedenis aan 't vergaren zijn.

Zijde - Sasja (Acryl op doek)

Kastschildering

Behang en kast als één geheel.

Een detail uit het behang is sterk uitvergroot op de kast geschilderd. Zo krijgt de kast een eigenzinnig uiterlijk en worden kast en muur een mooi geheel. Dit idee is uitgevoerd door Wagenaar van Co. Zij beschilderen meubels en accessoires naar eigen ontwerp én in opdracht. Adres: Genieweg 14a, Velsen-Zuid, 023-549 36 23, www.wagenaarvanco.nl.

Kast, prijs op aanvraag (Wagenaar van Co), behang Black & White 347100, € 25,95 per rol (Eijffinger).

Marinus - Jeroen (Mixed media op doek)

uit 'framing (James)'

Maar, je bent vrij.

Niets dwingt je.

Niets ontslaat je zelfs van mogelijk, noodzakelijk handelen. Zo vrij. En je denkt jezelf ook vrij, maar je voelt je onthecht. Je zet alle zeilen bij om onderdeel te zijn van iets alomvattends, pogingen die je verbeeldt in bedachte beelden, woorden haast.

Vanmiddag dacht je even te weten wat je misdeed.

le christ marchant sur la mer - 1885

110 x 135 cm, olie op doek

Zonder een spoor van een oplossing of inzicht viel je sprakeloos, zonder terughoudendheid voorover in het volledige.

Grote woorden voor zo'n minuscuul leven, maar je ervoer toen hoe je verdween in het evenwicht tussen jouw geest en het universum, dat dat minuscule leven precies even groot is als alles.

Op het kruispunt van dat evenwicht de zintuigen, die voor zich zagen wat in jou verdwaalt.

Als je je dat nu herinnert moet je er om lachen. Zodra je het vergeet niet meer.

portait du père de l'artiste - 1881

100 x 80 cm, olie op doek

Je stelt het je stil voor, maar dat is valse heiligheid, precies die valse heiligheid die je ongelukkig maakt en tot een apostel van ijdele beelden. Vol denken te zijn van de wetenschap dat woorden ontoereikend moeten zijn. Vol schaamte waarschijnlijk omdat je het aan het einde van de dag wel kunt bedenken, maar er niets van begrijpt.

Dat is nu zo'n zeven jaar geleden.

Als je de catalogus doorbladert is er een zweem van melancholische begeestering, een herinnering. Als dat al iets is. De dagelijksheid overreedt het toen al, nu is er niets meer over van dat inzicht dat een blik op iets eeuwigs leek. En met de tijd en al de theorieën die het baart vervult alles tot praatjes voor de vaak, overalgemene vaststellinkjes en weer een boekje af. Zelfs in je dromen kan je niet stil zijn, dus probeer je maar te bidden; vermoeden, vertrouwen, vermoeden, vertrouwen, vermoeden, vermoeden...

Het is geen ervaring van genade, ervaren ís de genade.

Elk ervaren.

verzameld werk JE - 2020

(Een ansichtkaart)

In between - Sasja (Acryl op doek)

Als Wagenaar van Co door iets vertegenwoordigd wordt, dan moet dat onze ruimte zijn. We stellen er graag ons werk tentoon, maar toch vooral met het doel dat het straks ergens anders een mooie vaste plek vindt. Zo verandert de inrichting van de schuur elke keer weer. Maar wat altijd blijft is de ruimte en de wonderlijke sfeer die het in zich heeft. Elke gebeurtenis hier is speciaal. Werkelijk.

We hebben feesten gevierd, we hebben afscheid genomen van dierbaren, er heeft opera geklonken, moderne muziek, er zijn films getoond, er is voorgedragen... maar veel en vooral wordt er geflaneerd door de ruimte. Gasten geven zich bijna zonder dat ze het zelf direct zo ervaren over aan de ruimte die hen omringd, die zo zacht boven hen uitrijst.

KINDERBOERDERIJ

Een aanrader voor wie op zoek is naar bijzonder kindermobilier. In de grote opslagruimte van een voormalige boerderij aan de rand van recreatiegebied Spaarnwoude pronkt sinds kort de nostalgische collectie handbeschilderde bedden, kastjes en lampjes van Wagenaar van Co. Het is geen echte winkel, maar meer een showroom, die vooralsnog voor iedere geïnteresseerde passant wordt ontsloten. Sasja en Annalinda Wagenaar (Co is de naam van hun moeder) ontwerpen en beschilderen overigens ook meubilair in opdracht.

Velsen-Zuid, Spaarndammerweg 3a,
023-549 36 23, e-mail: wvanco@xs4all.nl

GREET DE SCHIPPER

16 ♦ RESIDENCE

Sneeuw
klok
knikt
zacht
op jou
gewacht
Ja!

uit de winkel

Vrienden van
WAGENAAR VAN CO

Voor iedereen zijn het vreemde en soms benauwende tijden geweest. En niet in de laatste plaats is de culturele sector hard geraakt door lockdowns en restricties. Ook wij ontkwamen daar niet aan.

Daarom richten we - alhoewel ook wat contrecoeur - een verzoek aan jullie
om in overweging te nemen
Wagenaar van Co te steunen.

Dat zou je kunnen doen door een bedrag (per maand of eenmalig) te doneren via onze website.
Klik op de knop op onze homepage en steun ons een beetje, naar gelang je kunt en je er belang aan hecht dat we kunnen blijven werken aan tentoonstellingen in onze schuur, mooie filmavonden met de kleine diners, bijzondere concerten en avontuurlijke middagen, avonden...

Dank. Alle liefs.
Op de volgende 25!

Nieuw werk

Concerten

Poëzie

Film

Theater

*tijd*as

houd ons bij op

www.wagenaarvanco.nl

*Deze publicatie van Wagenaar van Co had niet kunnen bestaan
zonder de geweldige hulp van RIGO Verffabriek*

RIGO
VERFFABRIEK